



De l'amor i altres moralitats

La història. Reikiavik, Islàndia, ara. Fúsi, introvertit homenàs d'uns 40 anys, viu amb la mare, treballa a l'aeroport i passa les estones a casa recreant batalles de la 2a. Guerra Mundial, fins que coneix Sjöfn, noia que li canvia la vida.

La pel·lícula. Els relats sobre la Diferència, física o psicològica, allò considerat normal i el

monstruós, deriven en històries d'amor.

De conte. *Corazón gigante* gairebé ho és.

En pantalla un home gros, monstre solitari,

nen gran sense l'egoisme infantil, bondat

infinita que ratlla allò cristià de tornar mal

per bé i posar la galta les vegades que fa

cin falta; i una dona que podria ser la Be-

lla, però que és just el contrari.

Amb aquests personatges típics i tòpics, el cineasta francès

Dagur Kári (París, 1973), educat a Dinamarca i resident a Islàndia,

primfila un delicat romanç sentimental que (quasi) mai cau en el sentimentalisme

exacerbat. Per moments, tot sigui dit, m'ha recordat aquell *Gigante*, film uruguaià del

2009, només que allí el gegant era un vigilant, aquí un camàlic aeroportuari que, en hores lliures, és un general aliat de la Segona Guerra Mundial que derrota el mariscal Rommel a

El Alamein! Tots dos gegants, però, al final cauen rendits als mandats amorosos.

Pel que fa al Fúsi, la qüestió amorosa excel·leix en sentiment desinteressat.

Per tant, estimar és donar. ¿Sense res a canvi? Dit així sona a beatitud de santoral cristià.

No és el cas. Dagur Kári juga net, fent que la seva criatura diferent s'ajusti a una llei humana no legislada, que

sentència que cal ésser agraït.

¿Això explica el tarannà generós del gegant Fúsi? En tot cas,

Corazón gigante parla de l'amor i d'altres moralitats.

Hi ho fa amb un discurs d'escenes curtes, plans subjectius (l'ull del gegant en primeríssim primer pla), ritme

pausat atent als espais (el tercer protagonista) on transcorre

l'acció dramàtica, i d'una banda sonora que amplifica el grau de compromís moral de Fúsi.

El tema. No és el mateix dir t'estimo, que et vull.

La imatge. Fúsi trucant a l'emissora fora del cotxe, perquè ella no el pugui escoltar: i ella que el sent a través de la ràdio!

La frase. "Solo somos amigos", admet Fúsi. ¡Déu n'hi do ser amics! I només?

La recomanació. Bàlsam moral per creure que, encara, la bondat és possible.

'Corazón gigante'

Director: Dagur Kári. **Intèrprets:**

Gunnar

Jónsson, Limur

Kristjánsdóttir,

Sigurjón

Kjartansson,

Thórir

Saemundsson.

Islàndia, 2015.

94'. Funatic

Lleida.